

د افغانستان ورونه قومونه

لومړۍ برخه

په افغانستان او د افغانستان په ګاونډيو هېوادونو کې په لسګونو اريايي او نا اريايي بېلابېل قومونه مېشت او ودان دي.

په پاکستان او ايران کې بيا د بېلابېلو استوګنو قومونو شمېر ان د لسګونو نه زيات دی.

ولې د بد مرغۍ خبره دا ده چې اوس ايران او پاکستان زموږ په ګران هېواد افغانستان کې توکميزو ناندريو ته لمن وهي او د ايران هېواد له دې سربېره خپلې کرغېرنې لاسوهنې ان د مذهب تر پولو هم رسولې دي.

موږ بايد پوه شو چې د دغو دواړو هېوادونو موخه سياسي ده او نه غواړي چې په افغانستان کې يو پياوړی مرکزي حکومت ټينګ شي نو ځکه خو زموږ له سياسي او اقتصادي کمزوري نه د سېمي يو شمېر هېوادونه په سر کې پاکستان او ايران ګټه اخلي او کوبنښ کوي چې خپلو کرغېرنو هڅو ته پراختيا ورکړي.

لکه څرنگه چې د اريايي توکم ګڼ شمېر وګړي د تاريخ په بېلابېلو پړاونو کې له افغانستان نه يو شمېر ګاونډيو هېوادونو ته کډه شوي دي همدا رنگه د نا اريايي توکم يو شمېر کورنۍ او وګړي بيا افغانستان ته راغلي دي.

سوونه سوونه کاله کيږي چې په افغانستان کې دغه مېشت قومونه څنګ په څنګ د ورونو په څېر يو د بل سره اوسېدلي دي. ګډ تاريخي وياړونه لري او ګڼې فرهنگي هڅې.

نو غوره به وي چې په دې اړه په هېواد کې د يو شمېر مېشتو ورونو قومونو يو لنډ جاج واخلو:

پښتانه: د لرغوني افغانستان لرغوني اوسېدونکي دي چې د دې ټبر د ځنې قومونو يادونه هېرودت Herodotus (۴۸۶-۴۲۶ ق.م) هم پخپل هغه نامتو اثر کې چې په لندن کې ژباړل شوی او خپور شوی دی کړې ده. لکه اپريټي = اپراتي (اوسني اپريدي)، باکتر يا = باکتر (اوسنی باختر = بلخ) Betrains او پکتیکا Pactyca يا پختويس او يا پکتويس په بڼه.

د لرغونو اريايانو په لرغوني کتاب ريګويدا کې هم پني، بريسا (برېڅ)، پروتا (اپريدي) يادونه شوې ده. په مهاباراتا چې په سنسکرت ژبه کينل شوي د اسواکا يادونه شوي چې احمدعلي کهزاد اسواکا يا اسواگانا د سنسکرت يو ترکيبي کلمه ګڼلې چې د اس او مکان مانا لري.

دلته د اس کلمې يادونه وشوه، هغه مهال چې په باختر کې اسپه کورنۍ واکمنه وه تاريخپوهانو يو شمېر بخدي واکمن د دلهراسپه، وشتاسپه، ګرشاسپه (ګرشاسپه) او اروت اسپه په نومونو يادکړي دي.

ګرشاسپه (ګرشاسپه) چې په دويم نسل کې د قومونو د شجري له مخې فريدون (په اوستا کې تری تونا Traetona راغلی دی) ته رسيږي. ولې فريدون بيا په لسم پښت کې يما ته ځان رسوي. ګرشاسپه کورنۍ د زابلستان واکمن ټبر شوي دي، خو ګرشاسپ (ګرشاسپ) پېشادديانو کهول ګڼل شوي دي.

په اوستا کې د ده پلار تريټا Tritta په ګوته شوي نوموړي د هېواد په لرغوني تاريخ کې هغه څوک دی چې له سوما څخه يې زوځا جوړه کړې ده.

همدارنگه د زرتشت پلار پوروش اسپه هم خپله شجره د اسپه کورنۍ پورې تړي.

نامتو لرغونپوه ارين د سوات او باجوړ وګړو په ډله کې د سپه زي Aspazi ټبر يادونه کړې ده چې وروستيو څېړونکو دغه وګړي يوسفزي ګڼلي دي.

يو بل لرغونپوه سترابون اسپه زي د هپه سي په نوم ياد کړي دي. خو سراولف کيرو په پټانز نومي کتاب کې دغه دواړه يادشوي کلمې يوه کلمه بللې او د اسپه زي معرب يې يوسفزي ګڼلي دي.

پوهاند جاويد هم اراکوز يا الکوزي، ساکزي، اسحاق زي (سهاک) او دا ډول (اوستا جاويد ۲۵ مخ) نور نومونه يو د بل سره ورته ګڼي.

که چېرې ساک زايي، اسحاق زي، سهاک، ضهاک يو شی وګڼل شي نو د دې کلمې ريښه بنايي ساک وي او که داسې وي نو ساکا په هخامنشي ډبر ليکونو کې د Saka په بڼه انځور شوي چې په تورات کې اشکوز = اشکانز په يوناني متونو کې Skuthui ياده شوې ده. له دغو څرګندونو نه بريښي چې د هېواد په لرغوني تاريخ کې ساک اوسني سهاک، اپريټي اوسني اپريدي، بختيان او سني پښتانه (پختون = پښتون)، سټاګېډي اوسني خټک ګڼل شوي دي.

تازيان اندر حصارۍ قافله در قافله -- بختيان اندر صحارۍ کاروان در کاروان

(مسعود سعد سلما)

بختگان هرچون بختيان افتان و خيزان مست شوق

نی نشانی از می و ساقی و می دان دیده اند

د پاڼو شميره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن انلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

بختیان نفس من که جرس دار شوند
از دهان جرس افغان خراسان یابم

(خاقانی)

یو نامتو ختیزپوه برناردون لکه د یو شمېر نورو ختیزپوهانو په څېر د پښتنو په اړه اوږدې څرگندونې کړې دي او په پای کې د خپلو څېړنو په ترڅ کې دې پایلې ته رسېدلې چې (ډورن د افغانانو تاریخ ۷۲مخ) پښتانه د هندو اروپایي اولسونو د غه سترې کورنۍ غړي دي چې لرغونې تاریخ لري.

جورج روز بیا د خپلو څېړنو په دغه اړخ ټینګار کوي چې (روز جورج د شرق سلطانان ۷۹مخ) پښتانه د یو خپلواک اولس په توګه په هغو سیمو کې ژوند کوي چې ټول روایتونه یې خوندي کړي دي-دوی د فارس سلطانان وو او په کلونو کلونو یې پر هند واک چلولی دی.

یو نامتو تاریخ پوه برؤن Brown چې د ایران په تاریخ یې (وګورۍ د افغانستان تاریخي جغرافیه څرنگوالی ۴۳۱مخ) ډېرې څېړنې کړې دي کارې چې د غور واکمن تېر د فېروز کوه د غره اوسېدونکي پښتانه دي. تامسن ویلیم بل د واکمنو پاچاهانو تېر د غوري افغانانو د تېر پاتې شوني ګڼي. ولي (بیلو) په زرګره ویلي چې دا کلمه اریایي ده لوموړی (همدغه اثر ۴۳۲مخ) اعوان وو ولي افغان تلفظ کېده چې وروسته د افغان په بڼه معرب شو. افغان تاریخپوه میر غلام محمد غبار کښلې دي چې پاکت یان یانې پښتانه د پاختیا په ځمکو کې خواره شول ځنې د بودیزم د مذهب پلویان وو خو ځنې بیا د زرتشت.

پوهاند عبدالحی حبیبی بیا په دې اند وو کله چې ساکان یانې دغه ګرځندوی کوچی تېر (وګورۍ د افغانستان لنډ تاریخ ۶۴مخ) د آمو د بهېدو سویل ته د باختر په سیمو کې له پکت دښخخت او پښتنو سره ګډ شوی د ساکه نوم یې په دغو پښتنو کې پرېښود.

جورج مارګینسټرن چې د پښتو ژبې دتاریخي - مقایسوي څېړنې په برخه کې له ډارمسټېر نه وروسته د اوچت واک څښتن دی پښتو په ختیزې اریایي ژبو کې د ساکانو لرغونې ژبې ته دومره نږدې بولي چې وایي پښتو یوه د ساکا لهجه ده. که سړی پښتو د ساکانو لهجه ګڼي نو مانا به دا وي چې (وګورۍ پښتانه-پوهاند تری ۴۶مخ) پښتو لږترلږه دوه زره کاله پخوا معموله وه.

دا به ډېره ګرانه وي چې د پښتنو د اصلي ټاټوبي په اړه وویل شي چې دوی لومړی چېرته ودان وو. څو کورني او بهرني څېړونکي په دې اند دي چې د دوی لومړی ټاټوبی لکه د نورو اریایي قومونو په څېر بلخ دی لکه د تاریخ پوه غبار خبره که چېرې پاکت یان (پاکتر= پاکتر) یا پختانه = باختانه (پاکتر= باختر) اوسني پښتانه وي خو د دوی اصلي ټاټوبی باختر دی.

پوهاند حبیبی ویلي دي چې: سوریان د خراسان او غور د افغانانو یو تېر وو چې تر اوسه هم (هماغه اثر ۱۷۱مخ) د هرات شمال لویډیز د بادغیس زوراباد = سوراباد په شاوخوا کې د زوري (سوري) په نامه استوګن دي.

د سوري کورنۍ له نومیالیو څخه یو هم د خرنک زوی شنسب (شین اسپ) وو چې د منهاج السراج په قول د حضرت علي (رض) هممهالی وو او د ده په وخت کې د اسلام سپېڅلی دین ومانه. لومړنی حکمران وو چې له ده نه وروسته د ده اولاده امیر فولاد غوري (سوري) په تخت کېناست.

د سوریانو په اړه تاریخپوهانو ډېرې څېړنې کړې دي او د شجرې له مخې دې پایلې ته رسېدلې دي چې دوی د لودیانو له پښته دي چې اصلي ټاټوبی یې غور دی.

له لودي او سوري تېر نه زموږ د هیواد په تاریخ کې ډېر نومیالی پیژنو چې نه یوازې په افغانستان واکمن وو بلکې د هیواد نه بهر ان د هند په نیمه وچه یې هم ټولواکمني چلولې ده، چې مور د شنسب له اولادې نه امیر فولاد غوري، امیر کروړسوري، شېخ حمید لودي، نصرت لودي، داود لودي، امیر سوري، امیر محمدسوري، امیر بوعلي د محمد سوري زوی او نور د بېلګې په توګه یادولی شو.

همدارنګه پوهاند حبیبی لیکلي دي چې ابوالمظفر معزالدین محمدبن سام قسیم امیرالمؤمنین هم د ختیز او آل شنسب (همغه اثر ۱۸۱مخ) ستر پاچا وو.

د دغې کورنۍ یو ستر واکمن غوري شهاب الدین و چې د خپلې ټولواکمنۍ لمن یې د هند تر نیمې وچې پورې وغوځوله.

د همدې لړۍ په بنسټ لودي بهلول، لودي سکندر، لودي ابراهیم، سوري شیرشاه، سوري سلیم شاه او په سلګونو نوابانو او د پښتنو مشرانو د هند په نیمه وچه په مرکزي او سیمیزه کچه حکومت کړی دی.

د افغانستان په معاصر تاریخ کې له میرویس نیکه نه وروسته محمود هوتک او شاه اشرف هوتک نه یوازې د افغانستان واکمن وو بلکې د خپلې ټولواکمنۍ لمن یې ان د ایران تر اصفهانه پورې ورسوله.

همداراز ابدالي احمدشاه چې کله په ۱۷۴۷کال په تخت کېناست نو د خپلې واکمنۍ د پراختیا او پرمختیا لپاره یې مټې راوښارلې او د یوې لوی ټولواکمنۍ بنسټ یې کېښود چې شمال ته د آمو سیند، سهل ختیز ته کشمیر او ډیلي او لویډیز ته مشهد او نیشاپور شاوخوا سیمې تر خپل واک لاندې راوستې.

د پاڼو شمېره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

: دلپکنې د لیکنیزې بڼې پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

يو شمېر څېړونکي لکه محمودکټي، برهان الدين ميرخوانه ، عبدالرزاق ثمرقندي او نور په دې اند دي چې که يو شمېر تاريخپوهان افغان د پښتون ټبر مترادف گڼي خو د افغان کلمه اوس افغاني مغلو، افغاني ترکانو، افغاني تاجکانو، افغاني شعيه گانو ، افغاني سونيانو ، افغاني هزاره گانو او نورو مېشتو بېلابېلو قومونو ته استعمالېږي.

پاتې لري

د پاڼو شمېره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
: دلېکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولئ